

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/699/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614202663
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614202663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci navrhovateľa : Profi Credit Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, proti odporcom : 1. M. Š., K. Z. L., Z. XXX/XXA, 2. J. Š., K. Z. L., Z. XXX/XXA, E..Č.. obaja odporcovia bytom v Českej republike, Kutná Hora, Studentů 133, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, v konaní o 1.559,21 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4C/36/2014-31 zo dňa 24.4.2014

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu, z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu na zaplatenie istiny 250 €, v časti zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 100 € od 31.10.2013 do 27.11.2013, zo sumy 140 € od 28.11.2013 do 30.12.2013, zo sumy 180 € od 31.12.2013 do 28.1.2014 a zo sumy 230 € od 29.1.2014 do zaplatenia a v tejto časti konanie z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej zamietavej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol návrh navrhovateľa a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.559,21 €, predstavujúcej neuhradené splátky úveru, vrátane úroku z úveru, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne z jednotlivých splátok úveru a úroku z omeškania vo výške 3,275% ročne z jednotlivých splátok úveru za obdobie od 15.4.2011 do zaplatenia.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 9.7.2010 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 1.500 €, ktorý sa odporcovia zaviazali zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 €, teda celkovo sa zaviazali zaplatiť úver a úroky vo výške 3.375,54 €. Ročná sadzba úroku bola dohodnutá vo výške 70,01 % a RPMN úveru bola stanovená vo výške 68,86 % pri priemernej hodnote RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy vo výške 51,49 %. Účastníci dohodli aj odplatu za poskytnutie služby odkladu

splatnosti splátok revolvingového úveru vo výške 112,08 € a za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok revolvingového úveru vo výške 215,75 € v prípade, že dlžníkovi bude revolving poskytnutý. Podľa článku 14 bod 1 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. pre prípad omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, t.j. 23,725% ročne. Uvedené zmluvné dojednania neboli podpísané účastníkmi konania. Z karty klienta - odporcov súd zistil, že týmto bol reálne vyplatený úver v celkovej výške 1.284,25 € z poskytnutého úveru 1.500 €, keďže navrhovateľ si stiahol z úveru poplatok za poskytnutie úveru vo výške 215,75 €. Odporcovia na úhradu úveru zaplatili 1.816,33 €. Žalovaná suma 1.559,21 € predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú mali odporcovia v zmysle zmluvy zaplatiť titulom úveru a úrokov z úveru v celkovej výške 3.375,54 € a sumou, ktorú uhradili vo výške 1.816,33 €.

Z listinných dôkazov predložených odporcami súd zistil, že okrem istiny 1.816,33 € uhradili odporcovia dňa 31.10.2013 sumu 100 €, dňa 27.12.2013 sumu 40 €, dňa 27.12.2013 sumu 60 € a dňa 23.1.2014 sumu 50 €, spolu sumu 250 €. Príjmové doklady o zaplatení vystavil inkasný pracovník M. T. a súd konštatoval, že navrhovateľ musel mať tieto doklady k dispozícii ku dňu 31.3.2014, kedy vyhotovil podanie, ktorým ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súčasne sa aj vyjadril k žalobnému návrhu. Napriek tomu v plnom rozsahu trval na podanom návrhu a tento nezobral ani čiastočne späť.

Právny vzťah zo zmluvy o úvere medzi účastníkmi konania súd posudzoval ako vzťah spotrebiteľského charakteru, založený zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 9.7.2010 a na právne posúdenie veci preto aplikoval ustanovenia §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 2 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 39 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že odporcovia mali navrhovateľovi zaplatiť 3.375,54 €, z čoho poskytnutý úver činil 1.500 € a odplata predstavovala 1.875,54 €, t.j. odplata za úver presahuje 100% poskytnutého úveru. Súd túto odplatu považoval za odporujúcu dobrým mravom a zároveň aj za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov za druhý štvrťrok 2010 (štvrťrok predchádzajúci poskytnutiu úveru) u spotrebiteľských úverov vo výške do 1.500 € s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov, ktorá predstavovala 47,39 %, pričom ročná percentuálna miera nákladov úveru poskytnutého odporcom, t.j. 68,86 % túto priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov značne prevyšuje. Konštatoval ďalej, že aj ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % značne prevyšuje priemerné úrokové miery bánk zistené z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, pričom v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka odplata nesmie podstatne presahovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery. Okrem sumy 3.375,54 € mali odporcovia zaplatiť aj odplatu za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 €, teda celkovo mali odporcovia navrhovateľovi za reálne vyplatenú sumu 1.284,25 € zaplatiť 3.591,29 €. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval dohodnutú odplatu za dohodu v rozpore s dobrými mravmi, a teda v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú, z ktorého dôvodu nárok navrhovateľa, čo do zaplatenia istiny 1.559,21 € zamietol s poukazom na skutočnosť, že odporcovia úver po odrátaní úroku v celom rozsahu už uhradili (úver im bol poskytnutý vo výške 1.284,25 €, pričom na jeho úhradu zaplatil 1.816,33 € + 250 € - poznámka odvolacieho súdu). Podľa záveru súdu teda navrhovateľ má nárok iba na zaplatenie poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov. Zamietol návrh na začatie konania aj čo do zaplatenia zmluvnej pokuty po zistení, že dohoda o zmluvnej pokute nebola uzavretá v písomnej forme, keďže je obsiahnutá iba v zmluvných dojednaniach, ktoré nie sú podpísané účastníkmi konania. Keďže suma, ktorú navrhovateľ poskytol odporcom titulom úveru, bola odporcami aj uhradená, návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu účastníkom nepriznal, keďže navrhovateľ v konaní nebol úspešný a úspešní odporcovia nežiadali náhradu trov konania priznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/,d/ a f/ O.s.p.. Zobral späť návrh v časti istiny 250 € a v časti zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 100 € od 31.10.2013 do 27.11.2013, zo sumy 140 € od 28.11.2013 do 30.12.2013, zo sumy 180 € od 31.12.2013 do 28.1.2014 a zo sumy 230 € od

29.1.2014 do zaplataenia a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. V ostatnej časti navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd jeho návrhu vo zvyšku vyhovie a zaviazže odporcov aj na zaplataenie trov celého konania, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že výška odplaty za spotrebiteľský úver bola v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere regulovaná právnou úpravou, a to nariadením vlády 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru. Pre úver poskytnutý dňa 9.7.2010 bola stanovená RPMN vo výške 76 %. Ak právna úprava pripúšťa maximálnu výšku RPMN vo výške 76 %, potom nemožno hovoriť, že výška odplaty - úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, resp. že je neprimeraná. Ak zákonodarca výslovne určil, aká výška odplaty je primeraná a akceptovateľná, t.j. je v súlade so zákonom, neobstojí potom tvrdenie súdu, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Výška odplaty pre spotrebiteľské úvery a zmluvy uzavreté od 16.5.2010 do 15.8.2010 bola stanovená vo výške 76 %. Aplikácia RPMN zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za II. štvrťrok 2010 zverejnená Ministerstvom financií SR na zmluvu uzavretú dňa 9.7.2010 je zo strany súdu podľa názoru navrhovateľa nesprávna. Táto skutočnosť vylučuje správnosť a zákonnosť záveru o tom, že by dojednanie výšky odplaty za úver malo byť v rozpore s ust. § 53 ods. 6, resp. v rozpore s dobrými mravmi. Vytýkal súdu, že nebol oprávnený porovnávať výšku odplaty za úver s odplatami bánk. Samotné ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. hovorí o odplate na finančnom trhu, nie o odplate bánk. Finančným trhom nie je výlučný bankový sektor a zákon nepoužíva ani pojem odplata bánk. Odplatu dohodnutú v zmluve preto nie je možné porovnávať s úrokovými sadzbami bánk. Namietal ďalej záver súdu o nedostatku písomnej formy dohody o zmluvnej pokute. Poukázal na to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde sú obsiahnuté ustanovenia o zmluvnej pokute, nepredstavujú samostatný dokument, oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednania sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a podpisom tejto zmluvy bola zachovaná podmienka dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme. Zo všetkých týchto dôvodov považoval rozsudok za vecne správny.

Odporcovia zostali v odvolacom konaní nečinní.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, čo do zaplataenia istiny 250 €, zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 100 € od 31.10.2013 do 27.11.2013, zo sumy 140 € od 28.11.2013 do 30.12.2013, zo sumy 180 € od 31.12.2013 do 28.1.2014 a zo sumy 230 € od 29.1.2014 do zaplataenia vyzval odvolací súd odporcov v zmysle ust. § 208 O.s.p., aby sa vyjadrili, či súhlasia s čiastočným späťvzatím návrhu s tým, že ak sa v určenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že voči späťvzatiu nemajú námietky (§ 101 ods. 3 O.s.p.).

Odporcovia svoje stanovisko k čiastočnému späťvzatiu návrhu v určenej lehote a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu neoznámili.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/,c/,d/,f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa v lehote na podanie odvolania proti tomuto rozhodnutiu a vzhľadom na súhlas odporcov s týmto čiastočným späťvzatím, resp. vzhľadom na skutočnosť, že odporcovia na výzvu súdu nereagovali, pričom v zmysle ust. § 101 ods. 3 O.s.p. boli poučení, že v takomto prípade bude súd predpokladať, že voči späťvzatiu nemajú námietky, odvolací súd v zmysle ust. § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatiu návrhu, zrušení rozsudku v časti, v ktorej došlo k späťvzatiu návrhu a o zastavení konania v tejto časti.

V prevyšujúcej časti je rozsudok vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23. júna 2015 o 12.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16. júna 2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Navrhovateľ namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/,c/,d/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačný súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o neplatnosti dojednania úrokov z úveru (predstavujúcich odplatu za poskytnutý úver) a zmluvnej pokuty z dôvodov, ako ich výstižne uviedol súd prvého stupňa a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza nasledovné :

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu (§ 41 Občianskeho zákonníka).

Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky alebo pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Dohodnuté úroky je potrebné odlišovať od úrokov z omeškania, na ktoré má veriteľ zo zákona právo, ak sa dlžník dostal do omeškania s peňažným plnením (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojsť k úrokovi, ktoré sú teda predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza

dlužník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že dohodnutá výška úrokov z úveru 70,01 % ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy, t.j. v júli 2010 (11,63 % ročne - poznámka odvolacieho súdu), z ktorého dôvodu je táto dohoda v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že dojednaná odplata za úver pozostávala výlučne z úrokov z úveru, ako táto skutočnosť vyplýva z uzavretej zmluvy, správny je záver súdu prvého stupňa, že dohodnutá odplata za úver je dohodou, t.j. právnym úkonom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka je táto dohoda neplatná.

Z vyššie uvedených dôvodov je správny záver súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého navrhovateľ má nárok iba na zaplatenie sumy poskytnutého úveru 1.284,25 € a nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru, prípadne ďalších poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že odporcovia zaplatili titulom poskytnutého úveru sumu prevyšujúcu 1.284,25 € (konkrétne 2.066,33 €), rozhodol súd prvého stupňa vecne správne, ak návrh na zaplatenie 1.309,21 (pôvodne žalovaná suma 1.559,21 mínus 250 €, čo predstavuje sumu istiny, ohľadne ktorej došlo k späťvzatiu návrhu a v časti ktorej bolo konanie zastavené) zamietol ako nedôvodný.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania dňa 9.7.2010 už nebolo účinné nariadenie vlády 238/2008 Z.z., ktoré bolo zrušené s účinnosťou od 11.6.2010 zákonom 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a preto v prejednávanej veci uplatnenie vyššie uvedeného nariadenia neprichádza do úvahy. Priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1.500 € s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov, poskytnutých v III. štvrtroku 2010 (v období uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania) predstavovala 44,57 %, pričom v porovnaní s RPMN v zmysle zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, t.j. 68,86 % výška tejto odplaty podstatne prevyšuje priemernú hodnotu RPMN, a teda nepochybné je rovnako v rozpore s dobrými mravmi.

K námietke navrhovateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti porovnávaní odplaty za úver s odplatami bánk odvolací súd poukazuje na ust. § 53 ods. 6 Obč. zák., ktoré súd v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval, na toto ustanovenie aj odkázal a v zmysle tohto ustanovenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy súd pri posudzovaní primeranosti odplaty prihliadal najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov nebolo možné navrhovateľovi priznať úrok z úveru, ktorý predstavuje odplatu za úver tak, ako o tom správne rozhodol súd prvého stupňa.

Nedôvodné sú odvolacie námietky navrhovateľa aj v časti nepriznania zmluvnej pokuty, keďže vykonaným dokazovaním nebolo preukázané uzavretie dohody o zmluvnej pokute v písomnej forme v zmysle ust. § 544 ods. 2 Obč. zák..

Zmluvnú pokutu účastníci si nedojednali v úverovej zmluve, ktorá je účastníkmi podpísaná, ale táto je uvedená iba v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., ktoré však nie sú podpísané účastníkmi konania. Takto nie je splnená podmienka písomnej formy dohody o zmluvnej pokute, z ktorých dôvodov nebolo možné odporcu zaviazat' na zaplatenie zmluvnej

pokuty. Listina s dojednaním zmluvnej pokuty teda nie je podpísaná ani navrhovateľom ani odporcom, ako to tvrdí navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Odvolací súd poznamenáva, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis - viď Nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013 č. I.ÚS 3512/11).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podpisom úverovej zmluvy sa Zmluvné dojednanie spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. nestali automaticky súčasťou zmluvy a tým nie sú záväzné pre zmluvné strany.

Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednané obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.

V prejednávanej veci Zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, preto sa nestali súčasťou zmluvy, ako sa mylne domnieva navrhovateľ.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ teda nemá ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak, ako to správne uzavrel aj súd prvého stupňa.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie navrhovateľa z hľadísk namietaných odvolacích dôvodov neopodstatnené, a preto odvolací súd rozsudok v prevyšujúcej zamietavej časti ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1,2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.

Navrhovateľ bol v konaní neúspešný, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania, keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, nemá preto právo na náhradu trov konania, úspešným odporcom ani vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.